

Namazdaki imza: Rahmet

“Kahraman” rumuzlu okuyucumuz: “Namazın farz kılınışı esnasında Mi’racda Hazret-i Musa (as) ile Hazret-i Muhammed’in (asm) hep rica içinde olmaları ve Allah’ın bu ricaları dikkate alarak namazı beş vakte indirmesini biçim olarak aklına sığdıramayanlar var. Bunun hikmeti nedir? Allah diğer emirlerinde olduğu gibi doğrudan emredemez miydi?”

Hiç şüphesiz Allah, dilediğini dilediği biçimde emreder. Fakat namazın teşrîinde Peygamberlerine de söz hakkı tanınması ve ricâ kapısını hep açık tutması sayısız hikmetleri de beraberinde getirmiştir. Bunların başlıcalarını sıralayalım:

1- Her şeyden önce, Cenâb-ı Hak elbette kullarının güç yetirebileceği ve güç yetiremeyeceği her şeyi biliyor. Peygamberinin kalbinden geçenleri biliyor. Kendisinin duâ ve niyazları kabul edeceğini de biliyor. Bunda şüphe yoktur. O halde, işi duâyaya ve niyaza bırakmasının hikmeti nedir, denilmez. Çünkü kullarından her konuda sınırsız duâ ve niyaz isteyen zaten Kendisi değil midir? Bu mantıkla hareket edersek biz de derdimizi Cenâb-ı Hakk’a anlatamayacağız. Çünkü bizim de dertlerimizi O hakkıyla biliyor. Oysa duâ bir ibadettir ve duâ kapısı her zaman açıktır.

2- Cenâb-ı Hakk’ın kullarını ne derece sevdiği, kulları üzerindeki sonsuz rahmeti ve eşsiz merhameti, kullarının yükümlülükleri konusundaki ricaları kabul buyurması ve sorumluluklarını olabildiğince hafifletmesiyle gözler önüne serilmiştir.

3- Namaz gibi İslâm’ın temelinde yer alan bir ibadetin farz kılınması esnasında Peygamber Efendimizin (asm) gösterdiği ulvî çaba ve gayret, onun (asm) ümmetine ne derece düşkün olduğunu, ne derece şefkat duyduğunu heybetli ve azametli bir biçimde gösterir.

4- Cenâb-ı Mevlâ, “Duânız olmazsa ne ehemmiyetiniz var?”¹ buyuruyor. Duâların en

ulvîsi, en hayret verici olanı, en heybetlisi, en anlamlısı, en şefkatlisi, en güzeli, en kudsîsi, en nezihî elbette rahmet Peygamberi Hazret-i Muhammed'in (asm), namaz gibi bir emirle ilgili olarak ümmetinin mânevî yükünü hafifletmek için Rabb-i Kerîm'e yaptığı münâcat olsa gerektir.

5- En yüksek, en büyük, en hoş, en manidar istişare örneği, her halde namaz gibi umum halkı ilgilendiren günlük bir zimmet emrinde ulü'l-azm Peygamberlerinin istişaresi olsa gerektir. Demek nebîler ve resûller insanlığın huzuruna ve kurtuluşuna ne kadar düşkündürler, ümmetin sıkıntıları karşısında ne kadar ince ve lâtif yüreklidirler ki, bir emrin farz kılınması meselesinde başbaşa verip Cenâb-ı Hakka ricâda bulunmaya karar veriyorlar.

6- Cenâb-ı Mevlâ, "İyilikte ve takvada yardımlaşınız"² buyurmaktadır. Ulü'l-azm peygamberlerinin namaz konusunda yaptıkları bu gayret ve çaba birliği, ümmet lehine en ulvî bir problemin çözümünde ve ümmetin en çok muhtaç olduğu bir meselede gösterdikleri yardımlaşma, dayanışma ve ittifaktan başka bir şey değildir.

7- Cenâb-ı Mevlâ, "Şayet kullarım, sana Benden sorarlarsa, bilsinler ki, gerçekten ben çok yakınımıdır. Bana duâ edenin duâsını kabul ederim. O halde onlar da benim dâvetime koşsunlar ve bana hakkıyla iman etsinler ki, doğru yola gidebilsinler"³ buyurmaktadır. Cenâb-ı Hak duâları kabul buyurduğunu böyle bir rahmet tecellîsi vesilesiyle bilfiil göstermiştir.

8- Duâ ve niyaz hususunda, ihtiyacını arz edene kadar, problemi çözene kadar Allah'a duâ etmenin ve niyazda bulunmanın bir sünnet olduğunu Peygamber Efendimiz (asm) bu vesileyle ümmetine göstermiştir. Ümmeti lehine dileğini en güzel biçimde Allah'a arz etmiş ve en lâtif derecede duâsında ısrar buyurmuş ve Allah'ın rahmetiyle ve lütfuyla netice de almıştır.

Demek, Bedüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle, külfeti pek az, hoş, güzel ve ulvî bir hizmet olan ve ücreti pek büyük olan namazın günlük ömrümüzün ancak bir saatini alacak şekilde emredilmiş olması⁴, bizi çepeçevre kuşatan eşsiz bir rahmetten başka bir şey değildir.

Allah'ım! Bizi namazı anlayan ve namazı gereği gibi kılmaya muvaffak olan kullarından eyle. Âmin.

Dipnotlar:

1- Furkan Sûresi, 25/77

2- Mâide Sûresi, 5/2

3- Bakara Sûresi, 2/186

4- Sözlür, s. 27, 244